

МОДЕЛЪТ НА СЪТВОРЕНИЕТО

Деян Делчев

Моделът на сътворението

Деян Делчев

БАЩА НА ЛЮБОВТА

fatheroflove-bulgaria.com

Януари, 2025 г.

Съдържание

1. Моделът на сътворението 4
2. Приложения 9
а) Данаил и Откровение 9
б) Металният образ 13
в) Светилището 14
г) Седемте печата 16
д) Седемте тръби 17
е) Седемте ангела 17
Ж) Седемте язви 20
з) Празниците 22
Заключение 25

1. Моделът на сътворението

Сътворението на света, така както е записано в Битие 1 глава, предоставя универсален модел, който може да послужи за структурирането и осмислянето на много други феномени в Библията, които отразяват дните на творческата седмица. При разкриването на този модел, най-общо можем да разграничим първите четири дни от сътворението, когато Бог създал *средата* на живот:

1. „И Бог каза: Да бъде светлина! И стана светлина“ (ст. 3).
2. „Да бъде твърд посред водите... И Бог нарече твърдта небе.“ (ст. 6, 8)
3. „... да се яви сушата! Да произрасти земята... трева... и... дърво (ст. 9, 11)
4. „Да бъдат светила на небесната твърд“ (ст. 14)

През следващите два дни Той напълнил тази среда с живи същества и създал човека, а във втора глава ни се казва, че на седмия ден Си починал и влязъл в специално общение със Своето творение:

5. „Да гъмжи водата от... живи същества, и птици да летят...“ (ст. 20)
6. „Да произведе земята живи същества... И... създаде човека...“ (ст. 24, 27)
7. „И Бог благослови седмия ден и го освети“ (2:3).

При тази структура имаме явно отделяне на първите четири елемента (дни) от вторите три. В Библията цифрата „четири“ символизира **обхвата на човешкото измерение:**

> Даниил проговори и каза: Видях във видението си през нощта, и ето, *четирите* небесни ветрища се спуснаха върху голямото море. И четири големи звяра се надигнаха от морето, различни един от друг. (Данаил 7:2-3)

> След това видях *четири* ангела, стоящи на четирите ъгъла на земята и държащи четирите земни ветрища, за да не духа никакъв вятър нито по земята, нито по морето, нито върху някое дърво. (Откровение 7:1)

Цифрата „четири“ сочи към четвъртия ден от сътворението, когато е създадено слънцето, а Соломон говори няколко пъти за безсмислието на живота „под слънцето“ (1:3, 9, 14; 2:11, 17; 4:7, 9:9). Това обаче може да е вярно само, когато се изключи божественото измерение.

Цифрата „три“ представя **божественото измерение** на Бог, Неговият Син и Техният Дух:

> Благодатта на (1) Господ Иисус Христос и (2) Божията любов, и общението на (3) Светия Дух да бъде с всички вас. (Амин.) (2 Коринтяни 13:14)

Ден 5 Ден 6 Ден 7

Не само, че в този модел последните три дни съответстват на Бог, Неговия Син и техния Дух, но тъй като третият от тези дни (седмият ден) е отделен от останалите и не е бил за сътворение, а за общение, това ясно показва, че Светият Дух не трябва да се счита за друга личност, а за Отец и Син, идващи при човека чрез Своя Дух за общение. Освен това, тъй като Отец е източникът, то тези три дни (5, 6, 7) съответстват последователно на Отец, Сина и техния Дух. В петия ден са създадени морските и въздушните същества, които са по-недостъпни за човека отколкото създадените през шестия сухоземни творения. Така и Отец обитава в „непристъпна светлина“, но Неговият Син Го „изяви“ (1 Тимотей 6:16 срв. Йоан 1:18).

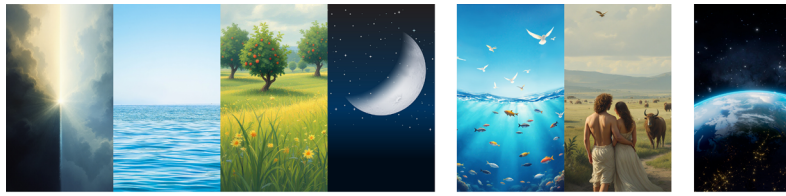
Така обединяването на човешкото (4) с божественото (3) измерение ни води до цифрата 7 (4 + 3), което е израз на съвър-

шенство и пълнота[1] и 12 (4 x 3), което е числов израз на Божието царство[2].

Но и седмият ден е отделен от останалите като имащ друга цел – влизане в божествената почивка (Битие 2:1-3). Така получаваме структурата

4+2+1

която илюстративно би изглеждала така:

Ден 1 Ден 2 Ден 3 Ден 4 Ден 5 Ден 6 Ден 7

Важно е, също така, че при този модел първият, четвъртият и седмият елемент следват обща цел. Първият ден Бог казал „Да бъде светлина!“[3] Това била светлина идваща директно от Него. Четвъртия ден „създаде двете големи светила“[4]. Слънцето и луната са *вторични* източници на светлина, където светлината е „въплътена“ в небесни тела. На седмия ден светлината, която

Ден 1 Ден 4 Ден 7

1 Вж. Откровение 4:5 „... И пред престола горяха седем огнени светила, които са седемте Божии Духове.“ Ясно е, че Бог няма 7 Духа, но така е изразено Неговото съвършенство.

2 Вж. „Градът имаше голяма и висока стена с *дванадесет* порти и на портите – *дванадесет* ангела, и върху портите – написани имена, които са имената на *дванадесетте* племена на израилевите синове:... И градската стена имаше *дванадесет* основни камъка и на тях – имената на *дванадесетте* апостоли на Агнето.“ (Откр. 21:12-14)

3 Битие 1:3

4 Битие 1:16

огрява Адам и Ева е духовна и идва в резултат от общуването им с „Този, Който е огрял в сърцата ни, за да даде светлината на познанието на Божията слава в лицето на Иисус Христос“.[5]

Тази структура разкрива връзка между 1-ви, 4-ти и 7-ми ден, където централно място има светлината, първо като идваща директно от Бога (Битие 1:3), после като въплътена в небесните тела (Битие 1:14-17) и накрая като духовна, когато Бог и Неговият Син влизат в общение с творението Си и по този начин му донасят светлината на неговата идентичност и принадлежност (Битие 2:1-3).

В зависимост от това кога и как е запълнена или населена създадената през първите три дни среда, установяваме следните паралелни връзки:

Ден 1 – Ден 4
Ден 2 – Ден 5
Ден 3 – Ден 6

Светлината, която свети през първия ден по заповед на Бога, е тази която се излъчва *директно* от Него, защото „известието, което чухме от Него и известяваме на вас, е това, че **Бог е светлина** и в Него няма никаква тъмнина. (1 Йоаново 1:5). Освен това ни се казва, че Той „единствен притежава безсмъртие, **обитавайки в непристъпна светлина**...“ (1 Тимотей 6:16).

Ден 1 Ден 4

В ден втори Бог разделя водата така че да се яви атмосферата. Така Бог направил свода "и раздели водата, която беше под свода, от водата, която беше над свода...", а сводът нарекъл Небе (Битие 1:7, 8). Точно в средите на водата и атмосферата щели да живеят създанията от петия ден

Ден 2 Ден 5

5 2 Коринтяни 4:6

– морски животни и птици (Битие 1:20-22).

Съответно връзката между 3-ти и 6-ти ден се дължи на факта, че, чрез разделянето на водите, в трети ден е създадена сушата с растителността (Битие 1:9-12), които са необходимата среда и храна за сухоземните животни и човека, създадени в шестия ден (Битие 1:24-27, 29-30)

Ден 3 Ден 6

2. Приложения

а) Данаил и Откровение

Добре известно е, че книгата на пророк Данаил и Откровението на Йоан са така свързани по смисъл, че на практика представляват една апокалиптична книга от два тома. Когато биват разглеждани по този начин, можем да приложим към тях модела на сътворението:

ДАНИИЛ				ОТКРОВЕНИЕ		
метали	зверове	светилище	царе	печати	тръби	язви
2 гл.	7 гл.	8 гл.	10-12 гл.	4-8 гл.	8-14 гл.	15-22 гл.

В таблицата откриваме общо 7 пророчески части. Пророчеството от Даниил 9:24-27 е само изясняващо допълнение към Данаил 8 глава, а вестите към седемте църкви (Откровение 2-3 гл.) имат само вторична пророческа функция. Видението за великата борба (Откровение 12-14 глави) разглеждаме като част от Тръбите, защото те са свързани с Деня на Умилостивението, който предшества Великата борба (Откровение 11:19). Ангелите, които носят язвите водят Йоан чак до края на книгата и затова не разглеждаме новия свят като отделна пророческа част.

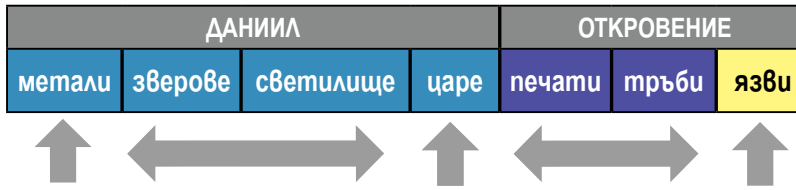
От тези седем основни части първите четири (4) се намират в книгата Даниил, а останалите три (2+1) в книгата Откровение.

Те са:

1. Големият образ и камъкът, който го строшава (Даниил 2-ра глава)
2. Четирите звяра, малкият рог и съда (Даниил 7-ма глава)
3. Овенът, козелът и рогът, който воюва срещу Началника на началниците (Даниил 8-ма глава)
4. Пророчеството за северния и южния цар и надигането на великия княз Михаил (Даниил 11-12 глави)

5. Видението за седемте печата (Откровение 4-8:1)
6. Видението за седемте тръби и Денят на Умилостивението (Откровение 8:2-14:20)
7. Видението за седемте язви (Откровение 15-21:9)

Когато приложим структурата на сътворението към тях, излиза, че четирите пророчески части в книгата Даниил са *подготвящата среда*, чрез която да бъде разбрана и развита темата за умилостивението в Откровение. Книгата Данаил с нейните 4 части представя земната перспектива, а Откровението, небесната. Затова и трите пророчески части в Откровение (печати, тръби, язви) са предшествани съответно от небесни събития, които имат отношение към случващото се на земята (Откровение 4-5 гл., 8:2-5; 11:19; 15 гл.).

В трите части на Откровение темите за умилостивението и спасителния план са разширени и обяснени, разкривайки ясно онова, което е било само зародиш в книгата на Данаил.

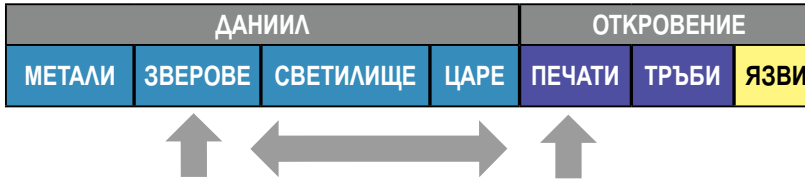
Структурата на сътворението още ни показва, че четвъртата част (Даниил 11-12 глави) се различава от първите три и би трябвало да е приспособена към нашето разбиране така както слънцето и луната създадени в четвъртия ден, са били определени за нашата земя на мястото на светлината в първия ден. Нека видим какво казват изследователите за разликата в тази четвърта част:

> Сега навлизаме в едно пророчество за бъдещи събития, което не е облечено във фигури и символи, както във виденията на 2-ра, 7-ма и 8-ма глави, но е дадено предимно с ясен език. Много от сигналните събития на световната история, от дните на Даниил до края на света, тук са изведени наяве. (Урия Смит,

1897 г., *Даниил и Откровение*, стр. 222, Параграф 2)

Първата част от структурата на сътворението, която съответства на Даниил 2-ра глава с металния образ, ни дава първичната божествена светлина, която ще бъде гръбнака на всички останали пророчески части. По структурата на сътворението следващата свързана част е тази за седемте язви. Тя разглежда подробно приключването на благодатното време и това, което се случва веднага след това.

Знанието за очистването на светилището или умилостивението (Левит 16:16; Даниил 8:14 срв. Откровение 11:19) е замислено така, че да примири всички отклонили се деца на Бога с техния Отец чрез Христос (Евреи 2:10-13). *Бог не е планирал някой да бъде изключван от вечността* (Матей 25:34, 41; 2 Петрово 3:9). Той търси начини да примири Своите грешни деца със Себе Си. Затова *последното видение би трябвало да разкрива само спасени хора*, но, вместо това, паралелно със запечатаните в ненасилствения характер на Отец (Откровение 15:2-4) след приключването на благодатното време, представено като изпълване на храма с дим (Откровение 15:8) върху отхвърлилите вестта за ненасилствения Отец се изливат седем язви (Откровение 16-та глава). Те са представени като седем чаши съдържащи Божия гняв, защото това са избрали да вярват за Отец онези, които са отхвърлили последната вест на милост.

Така виждаме, че по модела на сътворението първото, четвъртото и седмото видение действително са свързани.

Следващата връзка в структурата трябва да търсим между 2-та и 5-та части на апокалиптиката. Съответно това са видението на Данаил от 7-ма глава и видението за седемте печата в Откровение 4-8:1. Във видението на Данаил е показано дегради-

ращото състояние на човечеството чрез четири хищни и нечисти звяра (Даниил 7:3-7). Те са империи, които изплуват от морето на народите. В края властта им е унаследена от един „малък рог", който се изправя арогантно срещу самия Бог и Неговия народ (Даниил 7:8, 21, 25). В отговор на това, на небето се провежда съд от Древния по дни (Отец) и царството е предадено на Неговия Син и Неговия народ (Даниил 7:13, 14, 18, 22, 26, 27).

Видението за печатите в Откровение отново представя Древния по дни на Неговия престол и Неговия Син чрез символите на лъв и заклано агне (Откровение 4:2, 3; 5:5, 6). Там е и една представителна извадка на Божият народ от всички векове, 24 старейшини (12 племеначалници на Израил и 12 апостоли на Христос), царуващи и свещенодействащи според обещанието (Откровение 4:4; 5:9, 10 Цариградски превод). В това видение е важно да се осъзнае, че завладяването на царството от Божия народ, представено в Даниил само с няколко думи, тук е показано в цялата седма глава на Откровение, която се намира между шестия и седмия печат. Тя отговаря на зададения от нечестивите въпрос в края на шестия печат: „Кой може да устои?" (Откровение 6:16-17)

Представата на неправедните за Бог и Неговия Син е резултат от отхвърлянето на вестта за ненасилствения характер на Бога, която е прогласявана в последните дни по целия свят (Исая 11:9, Откровение 18:1-3).

Следващата връзка, диктувана от структурата на сътворението, е между даденото на Даниил видение в осма глава и това за тръбите в Откровение 8:2-14:20.

В Даниил 8-ма глава тематиката се свежда до следния разговор между две небесни същества:

> Тогава чух един светия да говори; и друг светия каза на този, който говореше: Докога се простира видението за **ежедневната** *жертва* и за **престъплението, което докара запустение**, когато светилището и множеството ще бъдат потъпквани? Той ми каза: До две хиляди и триста денонощия; тогава светилището

ще се очисти. (Даниил 8:13-14)

Това е борбата за окончателното Умилостивение – пълното очистване на Божия народ от езическите идеи на онзи, който "седи както бог в Божия храм и представя себе си за Бог." (2 Солунци 2:4). Именно влиянието на тези идеи са причината Божия народ все още да омърсява Божието светилище, чрез оскверняване на храмовете на собствените си умове (2 Коринтяни 6:16).

Разширеното съответствие на този процес е представено красноречиво във видението за тръбите, които подготвят един народ за влизане в Най-святото място на небесното светилище чрез вяра (Откровение 8:3-5 срв. 11:19). Там се вижда, че фокусът на Великата борба между силите на злото и доброто е правилното разбиране на Божието управление (закон) в съчетание с доверието на Божия Син (вярата на Исус) към Неговия Баща (Откровение 12:17; 14:12), което води до преобразяване според характера на Отец и Сина (Откровение 14:1).

б) Металният образ

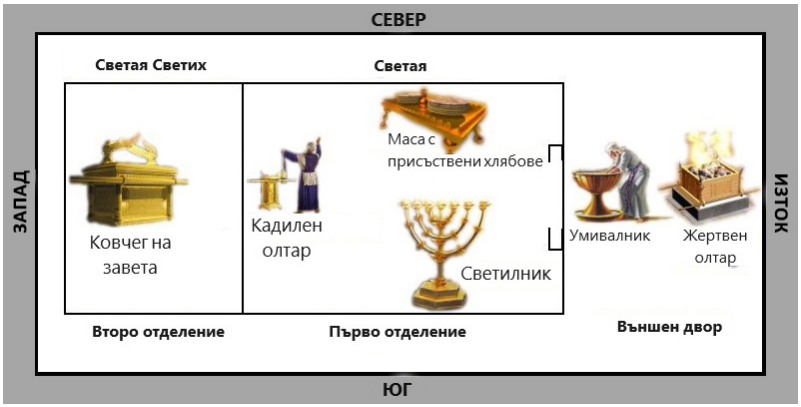
Същият модел откриваме и в образа сънуван от вавилонския владетел Навуходоносор II (605-562 пр. Хр.), описан в книгата на пророк Даниил 2 глава. Четири фази са представени като метали (злато, сребро, мед и желязо), следват три фази, които завършват с Божието небесно царство представено като космически камък, който разрушава образа и се превръща на голяма планина, изпълваща цялата земя.

в) Светилището

Моделът на сътворението се изявява и в светилището. И това не е странно, защото светилището представя процеса на възстановяване Божия образ у човека, което е всъщност процес на пресътворение.

> Защото сме Негово творение, създадено в Христос Иисус за добри дела, които Бог отнапред е наредил, за да ходим в тях. (Ефесяни 2:10)

Следвайки описанието на неговата изработка според образеца показан на Мойсей (Изход 25-40 гл.) виждаме, че в него има шест предмета и едно специално сияние: жертвен олтар, умивалник, маса с присъствени хлябове, светилник, кадилен олтар, ковчег на завета и святата шекина символизираща божественото присъствие.

Първите четири предмета в последователност са свързани с ежедневната служба на светилището, а останалите два с годишната; присъствието на Бога в това светилище било представено, чрез една ярка светлина появяваща се над ковчега в най-святото място на светилището. Тази свята шекина е седмият елемент на модела, който дава завършеност на службата подобно както седмия ден след сътворението и камъкът от сън на Навуходоносор.

Това е ярkото сияние наречено свята шекина, символизираща самото присъствие на божеството. Когато земното светилище, направено по модел на небесното, било готово „тогава облакът покри шатъра за срещане и ГОСПОДНАТА слава изпълни скинията. И Мойсей не можеше да влезе в шатъра за срещане, защото облакът стоеше над него и ГОСПОДНАТА слава изпълваше скинията (Изход 40:34-35).

Когато структурата е във вида 4+2+1, се разkрива, че има kонцептуална връзka между първите четири предмета, независимо че се намират в две различни части на скинията. Освен това 1-ви, 4-ти и 7-ми елемент са свързани с божествената светлината, но четвъртият е светлина, kоято е приспособена за човеka в неговото паднало състояние (Йоан 1:1, 2, 18, 14).

ЕЖЕДНЕВНА СЛУЖБА				ГОДИШНА СЛУЖБА		
ЖЕРТВЕН ОЛТАР	УМИВАЛ-НИК	ТРАПЕЗА С ХЛЯБОВЕ	СВЕТИЛ-НИК	КАДИЛЕН ОЛТАР	КОВЧЕГ НА ЗАВЕТА	ШЕКИНА

Пресътворението на човечеството отразява сътворението в 6+1 дни. Жертвения олтар представя светлината от първия ден „запалена“ от самия Бог. Умивалникът представя „разделянето на водите“ за да се яви атмосферата. Трапезата с хлябовете представя третия творчески ден, kогато е осигурена храната за човеka (Битие 1:11, 12). Светилникът съответства на светилата създадени в четвъртия ден на сътворението (Битие 1:14-16). Димът от kадилният олтар представя живота „по вертиkала“, отражение на въздушните и водните същества създадени в петия творчески ден.

Kовчегът на завета с двата херувима, kоито били част от неговия kапаk, представя трите степени, kоито са свързани с израстването или деградацията на човеka – животно, човеk, ангел. В шестия ден са създадени сухоземните животни, а след тях човекът. Направен „малkо по-долу от ангелите“ (Псалм 8:5) той е призован да израства по образа на божеството, за да стане „равен на ангелите“ (Луka 20:34-36). Интересно е, че дори херувимите, kоито видели Езеkиил и Йоан (Езеkиил 1:10 срв. Откровение 4:7), имали човешkо лице и животински, загатвайки идеята

за приспособяване към деградиращото животинско състояние на човека.

> ..и размениха славата на нетленния Бог с образ, подобен на смъртен човек, на птици, на четирикраки и на пълзящи гадини. (Римляни 1:23)

Святото сияние над ковчега, седмият елемент в светилището, не е материален и съответства на Божието присъствие в седмия ден. Влизането в тази почивка дава възможност на човека да отрази Божията слава (характер) и така да бъде извисен към света на херувимите.

г) Седемте печата

Закономерността на творческия модел откриваме и в „седемте печата„ на Откровение 6-8:1. Първите четири са разпечатвани с коментар на едно от четирите живи същества и съдържат четири различни конника (6:1-8). Следват две различни събития (6:9-17) и един последен обособен печат, когато финалното събитие е представено като мълчание на небето, което е божественият елемент (8:1).

1	2	3	4	5	6	7
Бял кон	Червен кон	Черен кон	Блед кон	Души под олтара	Знамения преди Пришествието	**Мълчание на небето**

Така става ясно, че първите четири печата са подготвящата сцена за пети и шести печат. Божественият елемент е отделен с вмъкването на седма глава, където се описва процеса на запечатване на 144 000 преди Второто пришествие на Христос.

д) Седемте тръби

При „седемте тръби“ (Откровение 8:2- 11:18) първите четири съдби поразяват частично (1/3) творенията създадени от Бога до четвъртия ден. Дори четвъртата тръба оповестява поразяване на слънцето и луната, които са създадени в същия по ред ден от сътворението (Битие 1:14-19 срв. Откровение 8:12).

Следващите събития са обособени като са наречени „три горко“.[6] Пета и шеста тръба са свързани със събития, в които участват скакалци и коне т. е. по-висши творения. А последната тръба не само е разграничена текстуално подобно на седмия печат, но недвусмислено сочи към финалното събитие на Бога, оповестявайки, че: „световното царство стана царство на нашия Господ и на Неговия Христос“.[7]

1	2	3	4	5	6	7
изгаря 1/3 от дървета и трева	1/3 от морето в кръв	1/3 от водите се вгорчава	1/3 от слънце, луна и звезди помрачени	скакалци ГОРКО	конници ГОРКО	Божието царство ГОРКО

Седмата тръба е отново ясно обособен като между нея и шестата е Интерлюдията за „отворената книжка“ (10 гл.) и „двамата свидетели“ (11 гл.).

е) Седемте ангела

В четиринадесетата глава на Откровението са представени ангели, които носят последни вести на жителите на земята преди Второто пришествие. Обикновено тези послания са наричани „Тройната ангелска вест“ поради това, че в 14:6-12 последователно са представени три ангела, всеки от които носи определена вест.

6 Откр. 8:13

7 Откр. 11:15

1. И видях друг ангел да лети сред небето, който имаше вечното евангелие, за да го благовести на земните жители и на всяка нация и племе, и език, и народ. И каза със силен глас: Бойте се от Бога и Му въздайте слава, защото часът на Неговия съд настана; и поклонете се на Този, който е направил небето и земята, и морето, и водните извори!

2. И друг, втори ангел, следваше отзад и казваше: Падна, падна великият Вавилон, който напои всичките нации с виното на своето разпалено блудстване.

3. И друг, трети ангел, ги следваше и казваше със силен глас: Ако някой се поклони на звяра и на неговия образ и приеме белег на челото си или на ръката си, той също ще пие от виното на Божията ярост, което е приготвено чисто в чашата на гнева Му, и ще бъде мъчен с огън и сяра пред светите ангели и пред Агнето. И димът от тяхното мъчение ще се издига за вечни векове; и онези, които се покланят на звяра и образа му, няма да имат покой ни денем, ни нощем, нито който и да е друг, който приема белега на името му. Тук е нужно търпението на светиите; на тези, които пазят Божиите заповеди и вярата в Иисус.

Само че в Откровение 18:1-4 е представен друг ангел, който повтаря и разширява втората от тези вести с допълнителен призив да се излезе от фалшивата система на духовния Вавилон:

4. След това видях друг ангел, който слизаше от небето и имаше голяма власт; и земята се осветли от неговата слава. Той извика със силен глас и каза: Падна, падна Вавилон, великата блудница, и стана жилище на демони, затвор на всякакъв нечист дух и затвор на всякаква нечиста и омразна птица; защото всички нации пиха от виното на гнева на нейното блудстване и земните царе блудстваха с нея, и земните търговци се обогатиха от могъществото на нейния разкош. И чух друг глас от небето, който казваше: Излезте от нея,

народе Мой, за да не участвате в греховете ѝ и да не споделите язвите ѝ;

Но хронологически след представянето на вестта на този четвърти по ред ангел, по-надолу в 14-та глава се явяват още три ангела:

И видях, и ето, бял облак, и на облака седеше Един, който приличаше на Човешкия Син, и имаше на главата Си златен венец и в ръката Си – остър сърп.

5. И друг ангел излезе от храма и викаше със силен глас на Този, който седеше на облака: Прати сърпа си и жъни, защото е настанал часът да жънеш, понеже жетвата на земята е презряла. И Онзи, който седеше на облака, хвърли сърпа Си на земята и земята беше ожъната.

6. И друг ангел излезе от храма, който е на небето, като и той държеше остър сърп.

7. И още един ангел, който имаше власт над огъня, излезе от олтара и извика със силен глас на този, който държеше острия сърп, като каза: Прати острия си сърп и обери гроздовете на земното лозе, защото гроздето му е вече узряло. (Откровение 14:14-18)

Така ангелите стават общо седем, но моделът на сътворението ги структурира по един специален начин, който разкрива по-добре тяхното предназначение.

Първи ангел	Втори ангел	Трети ангел	Четвърти ангел	Пети ангел	Шести ангел	Седми ангел
Вест	Вест	Вест	Вест	Апел	Апел	Апел

Виждаме, че първите четири ангела носят вести и осъществяват едно дело, което подготвя хората за края на греховната човешка история, преди приключването на т.нар. благодатно време на човечеството. Затова следващите три ангела не носят

вести, а отправят апели. Пети и шести ангел апелират към „Човешкият Син“, който явно е завършил службата Си в небесното светилище и сега идва „на бял облак“, за да „жъне жетвата“ от праведни и неправедни. Седмият ангел също апелира, но не към Човешкия Син, а към ангела с острия сърп.

Освен това, според модела на сътворението, първият, четвъртият и седмият ангел трябва да са носители на специална светлина. И наистина случаят се оказва точно такъв, защото първият има изначалното „вечно благовестие“, отразяващо Божията светлина от първия творчески ден, която разграничава между добро и зло, и истина и заблуда (Откровение 14:6 срв. Битие 1:3). Четвъртият ангел осветлява цялата земя със славата си (Откровение 18:1), а за седмия се казва, че „имаше власт над огъня“, защото изявява Божията правда и любов по такъв начин, че нечестивите биват „изгорени“ от вината на собствените си грехове, осъзнавайки, че са отхвърлили вечното благовестие на своя любящ небесен Баща (Откровение 14:18).

Ж) Седемте язви

Нека проследим изливането на седемте язви, за да видим кои обекти са повлияни от тях, за да измъчват хората:

> 1. И първият отиде и изля чашата си на земята; и се появи лоша и люта рана по онези хора, които носеха белега на звяра и които се покланяха на неговия образ.
>
> 2. И вторият ангел изля чашата си в морето; и то стана като кръв на мъртвец и всяка жива душа в морето умря.
>
> 3. И третият ангел изля чашата си в реките и във водните извори; и водата им стана кръв.
>
> 4. И четвъртият ангел изля чашата си върху слънцето, на което се даде да гори хората с огън. И хората

се опекоха от голямата горещина и похулиха Името на Бога, който има власт над тези язви, и не се покаяха да Му отдадат слава.

5. И петият ангел изля чашата си върху престола на звяра; и царството му беше помрачено; и хората хапеха езиците си от болка и похулиха небесния Бог заради болките си и раните си, и не се покаяха за делата си.

6. И шестият ангел изля чашата си върху голямата река Ефрат; и водата ѝ пресъхна, за да се приготви пътят на царете от изгрев слънце. И видях от устата на змея и от устата на звяра, и от устата на лъжепророка да излизат три нечисти духа, приличащи на жаби; защото те са духове на демони, които вършат знамения, и отиват при царете на целия свят, за да ги събират за войната във великия Ден на всемогъщия Бог.... И ги събра на мястото, което на еврейски се нарича Армагедон.

7. И седмият ангел изля чашата си във въздуха; и от храма дойде силен глас от престола и каза: Сбъдна се. И излязоха светкавици и гласове, и гръмове, и стана силно земетресение, каквото не е било откакто има човек на земята – такова голямо земетресение, толкова силно! И великият град се раздели на три части и градовете на нациите паднаха, и великият Вавилон беше припомнен пред Бога, за да му даде чашата с виното на яростта на Неговия гняв. И всеки остров изчезна и планините не се намериха. И от небето падна върху хората едър град, всяко парче тежеше като един талант. И хората похулиха Бога заради язвата от града, защото язвата от него беше твърде голяма. (Откровение 16:2-21)

1	2	3	4	5	6	7
Земята	Морето	Реки и водни извори	Слънцето	Престола на звяра	Реката Ефрат	Въздуха СБЪДНА СЕ

Забелязваме, че четвъртият елемент е отново слънцето. Също така първите четири язви са свързани с буквалните природни обекти земя, море, реки и слънце докато останалите три язви са насочени към престола и източника на самия духовен Вавилон. Седмата язва се откроява с това, че „от храма дойде силен глас от престола и каза: Сбъдна се“, което съответства на божествената характеристика на седмия елемент.

з) Празниците

Повърхностен прочит на Левит 23 глава може да остави читателя с впечатлението, че библейските празници не са седем. Но нека проследим внимателно техните основните моменти:

Това са ГОСПОДНИТЕ празници, свети събрания, които ще свиквате на времената им:

1. В първия месец, на четиринадесетия ден от месеца, привечер, е Пасха на ГОСПОДА.

2. И на петнадесетия ден от същия месец е ГОСПОДНИЯТ празник на безквасните хлябове; седем дни да ядете безквасни хлябове.

3. Когато влезете в земята, която Аз ви давам, и пожънете жетвата ѝ, да донесете на свещеника един сноп от първите плодове на жетвата си. И той да подвижи снопа пред ГОСПОДА, за да ви бъде за благоволение; свещеникът да го подвижи на другия ден след съботата.

4. От другия ден след съботата, от деня в който сте принесли снопа на движимия принос, да си изброите

седем цели седмици; до следващия ден след седмата събота да изброите петдесет дни, и тогава да принесете нов хлебен принос на ГОСПОДА… И на същия ден да свикате свято събрание и да не вършите никаква работа; това да бъде вечна наредба във всичките ви жилища във всичките ви поколения.

5. Говори на израилевите синове и кажи: В седмия месец, на първия ден от месеца, да ви бъде почивка, спомен със свирене с тръби, свято събрание. Никаква работа да не вършите и да принесете жертва чрез огън на ГОСПОДА.

6. Десетият ден на този седми месец да бъде ден на умилостивение; да имате свято събрание и да смирите душите си, и да принесете жертва чрез огън на ГОСПОДА. Никаква работа да не вършите в този ден, защото е ден на умилостивение, за да се извърши умилостивение за вас пред ГОСПОДА, вашия Бог. Защото всеки човек, който не се смири в този ден, ще се изтреби отсред народа си… Ще ви бъде събота за почивка и за да смирите душите си; на деветия ден от месеца, вечерта, от вечер до вечер да празнувате съботата си.

7. От петнадесетия ден на този седми месец да пазите за седем дни ГОСПОДНИЯ празник на колибите. На първия ден да има свято събрание и да не вършите никаква работа. Седем дни да принасяте по една жертва чрез огън на ГОСПОДА, а на осмия ден да имате свято събрание и да принесете жертва чрез огън на ГОСПОДА; това е тържествено събрание, и да не вършите никаква работа. (Левит 23:4-36)

1	2	3	4	5	6	7
Пасха	Безквасни хлябове	Първи сноп	Петде-сятница	Тръби	Умилос-тивение	Шатри

От представената разбивка установяваме, че пролетните празници всъщност имат четири основни момента: Пасха, Безквасни хлябове, Първи сноп и Петдесятница. Пасхата е началната духовна светлина на Христовата жертва, а Петдесятница е натрупаният плод от нея в края на пролетта. Есенните празници говорят за духовната реалност на окончателното събиране на плода като последният празник Шатри типологически се прилага директно за божествените реалности на новото битие на обновената земя.

Заключение

Представените приложения можеха да бъдат по-подробни, но се надявам, че са достатъчни, за да се идентифицира закономерностите в Модела на сътворението. Умишлено не съм включил приложение на модела към видението на Данаил в седмата глава на книгата му, което е друга очевидна възможност за тестването му, защото то е паралелно на съня на Навуходоносор от втората глава. Направих това, за да дам възможност на читателя сам да приложи модела там и така да се чувства по-способен да го направи в други по-трудни части от Писанията.

Едва ли бих се трудил да опиша този модел, ако не бях видял неговата структурираща и разкриваща смисъла полза в своето лично изследване на Библията. Надявам се, че той може да бъде полезен инструмент за всички, които желаят да изследват систематично и задълбочено Божието Слово, за да извадят от него несметни съкровища, които са нужни на Божия народ в това последно време.

МОДЕЛЪТ НА СЪТВОРЕНИЕТО

Знаете ли, че сътворението на света, така както е записано в Битие 1 и 2 глава, предоставя универсален модел, който може да послужи за структурирането и осмислянето на много други феномени в Библията, които отразяват дните на творческата седмица. При разкриването на този модел, най-общо можем да разграничим първите четири дни от сътворението като средата на живот, следващите два дни – напълването ѝ с живи същества, а в седмия ден Бог си е починал и е влязъл в специалното общение със Своето творение. Така получаваме структурата 4+2+1.

Можем да приложим структурата за книгите Даниил и Откровение, светилището и празниците и да разпознаем Божественият модел на сътворението на много места в Библията.

БАЩА НА ЛЮБОВТА